

Dosarul nr. 1ra-2186/2021
1-20001283-01-1ra-03122021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Antoci Maria* în numele inculpatului *Braguța Victor*, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Braguța Victor xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în xxxxx, xxxxx, str. xxxx, anterior condamnat prin decizia *Curții de Apel Chișinău* din **07.03.2020** în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal – 3 luni închisoare.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.01.2020 – 20.07.2021;

Instanța de apel: 12.08.2021 – 16.09.2021;

Instanța de recurs: 03.12.2021 – 26.01.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2021, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, *Braguța Victor* a fost recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la **3 luni** închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, lui *Braguța Victor* i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.10.2020 (*3 luni închisoare*), fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de **5 luni** închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la *Braguța Victor* a sumei de 21,77 lei, cu titlu cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la

16.11.2019, aproximativ la ora 02:40, Braguța Victor, nefiind deținător al permisului de conducere, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art. 10 pct.2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căroră, „*Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile al Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...*” și contrar prevederilor art. 14 lit. a) din același Regulament, potrivit căruia, „*Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură sa-i afecteze capacitatea de conducere...*”, fiind, potrivit art. 134¹² Cod penal și Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor în aerul expirat de 1,12 mg/l, a urcat la volanul automobilului de model “xxxxx” cu n/î xxxx și deplasându-se pe str. xxxxx, a fost stopat și reținut de colaboratorii Batalionului de patrulare și reacționare operativă.

Acțiunile lui Braguța Victor au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi – “*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel comun de către inculpatul Braguța Victor și avocatul *Antoci Maria*, prin care au solicitat casarea parțială a acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Braguța Victor să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate cum ar fi munca neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului, apelanții au invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, or instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuate ale cauzei și anume: inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, cauza examinându-se în procedură simplificată, are loc permanent de trai, este învinuit de comiterea unei infracțiuni care face parte din categoria celor ușoare.

Astfel, dâșii au menționat că pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității este potrivită la caz, mai ales că inculpatul este de acord să execute munca neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Braguța Victor a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate juridic de către prima instanță prin prisma art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi – ”*conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

Respingând apelul declarat, instanța de apel a considerat că, nu sunt temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Braguța Victor, or la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Contrar alegațiilor părții apărării, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea pedepsei, a ținut cont de faptul că Braguța Victor a comis o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor ușoare, a recunoscut fapta săvârșită și s-a căit sincer de cele comise, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de personalitatea inculpatului care la locul de trai se caracterizează satisfăcător, inclusiv de faptul că *anterior a mai fost condamnat, fapta ilegală comisă în speță, fiind săvârșită înainte de executarea completă a pedepsei.*

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în respectiva cauză penală nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu închisoare, iar pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin, inclusiv din considerentul că, inculpatul Braguța Victor nu este la prima abatere de încălcare a Legii penale, or anterior ultimul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 21.11.2018, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.12.2019, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin decizia

Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.10.2020, a fost admis apelul declarat de acuzatorul de stat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23.12.2019, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fapt ce denotă că inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i sa acordat și a săvârșit o nouă infracțiune înainte de executarea completă a pedepsei.

Prin urmare instanța de apel a conchis că argumentele apelanților urmează a fi respinse or, prima instanță întemeiat a reținut ca fiind inechitabilă stabilirea în privința inculpatului a unei alte categorii de pedeapsă (*muncă neremunerată în folosul comunității*), având în vedere că inculpatul nu este la prima abatere de la Lege, fiind anterior condamnat la pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, însă ultimul nu a îndreptățit încrederea ce i sa acordat și a săvârșit o nouă infracțiune.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Antoci Maria* în numele inculpatului Braguța Victor a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Braguța Victor să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și anume muncă neremunerată în folosul societății.

5.1. În argumentarea recursului partea apărării a invocat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz și anume recunoașterea vinovăției, căința sinceră, examinarea cauzei în procedura simplificată, acordul inculpatului la aplicarea în privința sa a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, care în opinia apărării va avea un impact mult mai benefic în privința acestuia, cât și pentru societate.

Totodată, recurentul menționează că instanța de apel în decizia sa a constatat, (fila 2-a a deciziei), *în conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, s-a adăugat în întregime la pedeapsa aplicată în privință lui Braguța Victor partea neexecutată a pedepsei stabilite în privință acestuia prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.10.2020 sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*, pe când în sentință nominalizată, în partea dispozitivă, (fila 9) - *... a adăugat parțial..., cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de*

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile expres stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia contestată prin prisma temeiurilor invocate, Colegiul penal atestă că acestea nu sunt aplicabile speței, întrucât decizia instanței de apel este motivată și întemeiată legal, și în sensul respectiv se evidențiază următoarele raționamente.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal conchide că instanța de apel a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă aplicată fiind corespunzătoare practicii judiciare pentru respectivele categorii de infracțiuni, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Braguța Victor.

Colegiul penal consideră că sunt neîntemeiate argumentele apărării potrivit cărora la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Braguța Victor, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, precizând astfel că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, or la caz instanța de apel corect a evidențiat că deși inculpatul a recunoscut vinovăția, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare sub limita minimă prevăzută de Lege, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis rezidă din necesitatea realizării în speță a scopului Legii penale, și respectiv de corectare a inculpatului.

Influența pedepsei asupra corectării și reeducării condamnatului poate fi evaluată numai după cercetarea datelor despre persoana acestuia și pronosticată în baza acestor date raportate la categoria și termenul pedepsei care urmează să fie aplicate, luând în considerație aptitudinile persoanei de a se corecta.

În sensul celor menționate supra, Colegiul penal reține, că instanța de apel corect a evidențiat, că Braguța Victor potrivit materialelor cauzei, nu este la prima abatere penală, or potrivit sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 21.11.2018, inculpatul Braguța Victor a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore (f.d.91-92), prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.12.2019, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată

în folosul comunității, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.10.2020, a fost casată parțial sentința din 23.12.2019, *Braguța Victor* fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. (f. d. 145-147, 148-152).

Astfel, se constată că inculpatul nu a conștientizat pericolul sporit la care s-a expus atât pe sine, cât și membrii societății, nu și-a făcut concluziile de rigoare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și înainte de executarea completă a pedepsei a comis o altă infracțiune similară.

Prin urmare, instanța de apel corect a statuat, că reeducarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar în exclusivitate prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse privative de libertate.

Analizând circumstanțele cazului ce se referă la fapta infracțională și personalitatea inculpatului în raport cu decizia contestată, Colegiul penal a stabilit că decizia nu conține nici una din erorile invocate, pedeapsa fiind stabilită în limitele legale, fiind corect aplicate prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 75 Cod penal. Inculpatul fiind anterior condamnat, a comis o nouă infracțiune cu intenție, iar prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, așa după cum se solicită în recursul apărării, nu vor putea fi atins scopul pedepsei penale prevăzut în dispoziția art. 61 Cod penal.

Respectiv, din raționamentele expuse mai sus, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului *Braguța Victor*, deoarece faptele comise de el prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, care fiind anterior condamnat, careva concluzii nu și-a făcut, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, se respinge și nu poate fi reținut argumentul recurentei precum că, instanța de apel în decizia sa a constatat, (fila 2-a a deciziei), *în conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, s-a adăugat în întregime la pedeapsa aplicată în privință lui Braguța Victor partea neexecutată a pedepsei stabilite în privință acestuia prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.10.2020 sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.*”, pe când în sentință nominalizată, în partea dispozitivă, (fila 9) - *... a adăugat parțial...*, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece este în favoarea inculpatului.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, au primit o apreciere completă la judecarea cauzei în ordine de apel, decizia contestată conținând o motivare amplă a soluției emise.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de

proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor aspectelor esențiale la individualizarea pedepsei, aceasta fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmare, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Antoci Maria* în numele inculpatului Braguța Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***Braguța Victor xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 ianuarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena